

1895-ben elhunyt természettudósok nekrológja.

Babington Charles, a Cambridgei egyetemen a botanika jeles tanára, elhunyt július 22-ikén 87 éves korában.

Baillon H., a növénytan érdeemes tanára az orvosi fakultáson Párizsban, elhunyt július 24-ikén. Sok nagyobb dolgozata közül, melyekkel a francia irodalmat gazdagította, különösen »Le dictionnaire botanique« és »L'Histoire des plantes« címűeket emeljük ki.

Bartsch Samu, állami képzőintézeti igazgató Baján, szül. 1845 szept. 29-ikén Iglón, tanult Eperjesen, Berlinben és Tübingában. Folyóiratokban megjelent értekezésein kívül önállóan megjelent munkái »Die Rädertiere« Stuttgart 1870, »A szépirás« Baja 1872, »Szorzó számok a méter-mértékhez« Baja 1875, »A sodró állatkák és Magyarországon megfigyelt fajaik« 1877, a mely Társulatunk kiadásában jelent meg. Elhunyt januárus 19-ikén.

Basso Giuseppe, Turinban az egyetemen a matematikai fizikának, s a katonai akadémián a kísérleti fizikának tanára, elhunyt július 29-ikén 53 éves korában. A turini akadémia kiadványaiban közzétett számos szakértekezésén kívül több igen becses fizikai tankönyvet írt.

Berdau F., erdészeti tanár, a »Flora von Krakow« és »Waldbotanik« érdeemes munkák szerzője, elhunyt szeptember 23-ikán.

Bereczki Máté, hazánk első gyümölcsésze, elhunyt december 9-ikén. Született 1824 szept. 24-ikén Romhányban, Nógrádmegyében, tanult Váczon és Pesten. A gyümölcsészet és fanemesítés iránt gyermekora óta nagy szeretettel viseltetett s e szakmának legtekintélyesebb művelője lett. A szakfolyóiratokban megjelent kertészeti közlésein kívül kiadta »Gyümölcsészeti vázlatok« című nagy munkáját négy nagy kötetben. Társulatunk iránt oly meleg érdeklődéssel viseltetett, hogy végrendeletében könyvkészletét nekünk hagyományozta, hogy így a könyvtárban a gyümölcsészetnek legjelesebb irodalmi termékei meglegyenek.

Bommer, a brüsseli egyetemen a botanika tanára, a híres állami botanikus kert igazgatója, ki a pteridografiára és a növényi festő anyagokra vonatkozólag becses dolgozatokat írt, elhunyt februárus 20-ikán.

Brorsen Th. csillagász, több üstökös fölfedezője, a melyek közül az 1846-iki az ő nevét viseli, elhunyt Norburgban Alsen szigetén, 76 éves korában.

Cayley Arthur, a matematika tanára a Cambridgei egyetemen, kitűnő matematikus, elhunyt Cambridgeben januárus 26-ikán 74 éves korában.

Czakó Kálmán, az állatorvosi akadémia tanára, született 1843-ban Hernád-Németiben; elhunyt november

8-ikán. — Életrajzi adatait és tudományos érdemeinek méltatását már közöltük a Pótfüzetek ez évi folyamának 1—4. lapjain.

Dana, James Dwight, New-Havenben a Yale-egyetemen a geológia és mineralógia tanára, az amerikai geológusok nesztora, híres természettudós, széles körben elterjedt geológiai kézi- és tankönyvek nagynevű szerzője, elhunyt április 15-ikén New-Havenben 82 éves korában.

Dawson George, hírneves amerikai geológus, a Canadai északnyugoti államok és a Brit-Columbia geológiai átkutatásával érdemeket szerzett tudós, elhunyt Halifaxban november elején.

Ehlers Ottó, keletafrikai, nyugotázsiai, szibériai nagy utazásairól és ez ismeretlen tájaknak kitűnő leírásáról ismert kutató elhunyt, szeptemberben amaz újabb törekvése közben, hogy Új-Guinea angol vidékeit átutazza. Halálát és expedíciójának szomorú sorsát elmondja Új-Guineában gyűjtő tagtársunk Biró Lajos az ő levelében lapunk 541. és 587. lapjain, úgy, a miként az expedíciónak visszatért töredéke elbeszélte.

Frivaldszky János, a M. Tud. Nemzeti Múzeum aligazgatója, a M. Tud. Akadémia rendes, és Társulatunk választmányi és alapító tagja, elhunyt márczius 29-ikén 73 éves korában. Született Trencsénmegyében Rajeczen 1822-ben. Mérnöki pályára készült, de vágyai a természettudományok felé vonzották s azért 1852-ben szívesen szegődött a múzeum szolgálatába, a hol megkezdte tudományos működését. A Balkán-félszigeten kétszer is utazott, mely alkalommal gazdag anyagot gyűjtött. A M. Tud. Akadémia 1865-ben levelező, 1873-ban rendes tagjává választotta. A rovarok világa volt az ő világa, s hazai rovarfaunánk, kivált az egyenes- és fedeles-

szárnyúak ismerete terén alapvető munkákat írt, melyek a M. Tud. Akadémia kiadványaiban jelentek meg. Számos rovarfajt fedezett fel, melyek nemcsak hazánkra, hanem a tudományra is újak. Érdemei sok külföldi egylet úgy ismerte el, hogy tagjává választotta. Társulatunk egyik legbuzgóbb választmányi tagját vesztette el benne.

Gätzschmann Móricz Ferdinánd, a Freibergi bányászakadémia egykori tanára, a bányászat és kohászat terén számos derék munka szerzője, elhunyt februárius 25-ikén 95 éves korában.

Haushofer Karl von, a müncheni műegyetem igazgatója, a mineralógia és vaskohászat tanára, elhunyt Münchenben, januárius 8-ikán, 56 éves korában. Sokat írt a természetes silicátok szerkezetéről, a granitnak széteséséről a víz hatására stb. Egyéb kristálytani és geológiai dolgozatain kívül »Mikroskopische Reactionen« című munkája széles körben ismeretes.

Hellriegel Hermann, a bernburgi kísérleti állomás tanára és vezető főnöke, a gazdasági chemia hírneves kutatója, elhunyt szeptember 24-ikén 64 éves korában. A gazdasági chemia terén szerzett kitűnő érdemei mindenütt ismeretesek. Az a fölfedezése, hogy a pillangós növények nitrogén-szükségletüket az atmoszféra szabad nitrogénjéből tudják fedezni, a mi azután a növényeknek nitrogéngyűjtőkre és nitrogénfogyasztókra felosztást vont maga után, s a melyről Pótfüzeteink 1893 évi folyamában a 11—16. lapon bővebb ismeretetés található: Hellriegelnek nevét halhatatlanná tette.

Hoppe-Seyler, Ernst Felix Immanuel, a straszburgi egyetemen a fiziológiai chemia tanára, szaktudományának kitűnő művelője, elhunyt Wasserburgban a Bóden-tó mellett augusztus

1811-ikén. Sok irodalmi dolgozatai közül különösen fontosak azok, a melyek a vérre, fehérjefélékre, az ozonképződésre, az erjedés folyamatára, a protoplazma alkotására vonatkoznak. Tankönyvei nagy hatással voltak korának ifjú nemzedékére.

Huxley, Sir Thomas Henry, híres angol természettudós, a Royal Society egykori elnöke, kinek elemi élettantársulatunk kiadta a könyvkiadó vállalatban, s a ki Társulatunknak is levelező tagja vala, elhunyt Londonban június 29-ikén 70 éves korában.

Irinyi János, a gyufa feltalálója, chemikus, s utóbb gőzmalom igazgató, Jedlikkel együtt az utolsó azok közül, a kik Társulatunkat 1841-ben megalakították, született Nagylétán Bihar megyében 1819-ben; középiskoláit Nagyváradon és Debreczenben végezte, azután a berlini és bécsi egyetemen chemiát tanult. Tanárának Meisznernek egy meghiúsult kísérlete, a kénvirággal dörzsölt ólomoxiddal meggyújtása, vezette őt 1836-ban arra a gondolatra, hogy kén helyett phosphort használjon és még aznap elkészítette az első phosphoros gyújtókat. Találmányát 60 forintot vette meg kisenyiczkei Rómer István, kinek lányát szerette; de nem nyerhetvén el, 1840-ben Pesten a Józsefvárosban az ősz- és József-utca első szögletén a Tajnay-házban maga is gyufagyárat állított körülbelül akkor, mikor Darmstadtban Moldenhauer is megalapította a maga gyárat. Egyúttal versenyre kelt Rómerral; ő 5000 kénes gyufát 1 frt 15 krért árult, míg amaz 1 frt 45 krért adta. Irinyi gyára 1848-ig működött; ez évben a magyar kormány az álladalmi gyárak főfelügyelőjévé nevezte ki; 1849-ben Kossuth a nagyváradai puskaporgyárban és az ágyúöntésnél alkalmazta; neki s Lukács Dénesnek köszönhette Nagyvárad a magyar Birmingham nevet.

A szabadságharcz után bujdosott és pár hónapig fogva volt Pesten az Új-épületben. Utóbbi években a debreczeni István-gőzmalom igazgatója volt, s Társulatunknak félszázados jubileumi ünnepélyes ülésére még feljött, hogy gyönyörködjék a munkás társulatban, melynek egykor bölcsőjénél állott, s a melynek kezdetben ő is munkás tagja volt. Czikkei a Tudom. Tárbán, az Orvosi Tárbán, az Athenaeumban, Pesti Hirlapban és Vasárnapi Ujságban jelentek meg; írt »a vegytani rokonságról«, »a vegyaránytanról«, »a vegyrendszerről«, »a vegyelemek magyar neveiről«, »a vegytan mint vezércsillag a történettudományban«, »a fényirat hatásáról«, »a lögyapotról«, »Ueber die Theorie der Chemie« 1838, »A vegytan elemei« első füzet, Nagyvárad 1847, több nem jelent meg belőle. Elhunyt deczember 17-ikén Vertesen.

Jedlik Ányos István, a magyar fizikusok nesztora, akadémiai tag, Társulatunknak örökítő és tiszteleti tagja, elhunyt deczember 13-ikán. Született 1800-ik évben januárius 13-ikán Komárommegye Szémő helységében. Tíz éves korában hagyta el atyai házáat iskolázása végett. Gimnáziumi tanulmányait Pozsonyban befejezván, 1817-ben lépett be a benczés rendbe Pannonhalmán. Itt állotta ki az ujonczévet, s Győrből a bölcsészeti tanfolyam végzése után visszatérvén, ott végezte a hittudományokat és közben a pesti egyetemen a bölcsészet doktorává avattatván s egy évig a győri főgimnáziumnál tanárkodván, 1825-ben szenteltetett pappá s akkor kezdte meg tanári pályáját, mint a győri benczés liceumon a természetrajz, fizika és mezőgazdaság tanára. Baumgartner »Zeitschrift für Physik und Mathematik« czímű folyóiratában kezdte meg nyilvános irodalmi működését. 1831-ben a pozsonyi akadé-

miába tétetett át s elkezdte természet-tanát latin nyelven megírni, de abban a reményben; hogy nemsokára magyar nyelven taníthatja hallgatóit, félbehagyta. 1839-ben a m. kir. egyetemen a természettudományok tanárává nevezetett ki, hol minden gondját tanszéke reformálásának szentelte. Így jelent meg 1850-ben magyarul írt Természettana. Az 1858-ik évben a M. Tud. Akadémia egyszerre rendes tagjai sorába emelte és »Súlyos testek természettana« című művét nagy jutalomra méltatta. A »Német-magyar tudományos műszótár« természettani és chemiai része az ő tollából való. 1862-ben a tanárvizsgáló bizottmány tagja lett. Az elektromágnesség alapelveit jóval Siemens előtt ismerte, sőt dynamogépet is szerkesztett, melyet a sajátkezüleg írt utasítással együtt az egyetemi fizikai laboratóriumban most is őriznek; csakhogy ezeket ő sehohsem közölte; első szódavíz-gyártása, csöves villámszedő, leydeni palaczk-telepei a tudományban már mind ismeretesek. Igazi kísérletező és mély belátású tudós volt, ki a magyar tudományosságának büszkesége vala. A mióta nyugalomba vonult, Győrben benczés kartársainak rendházában élt, de a tudományos törekvések iránt mindvégig érdeklődött. Évenként eljárógott az Akadémia nagy gyűlésére és soha el nem maradt a Magyar Orvosok és Természetvizsgálók vándorgyűléséről, melynek egyik megalakítója volt. Ő volt még életben Irinyivel azok közül, kik ott állottak Társulatunk bölcsőjénél; mindkettőjük ugyanazon évben távozott jobb hazába. Páratlan lelkiismeretességének bizonyítására csak azt említem fel, hogy 90 éves korában rekkenő juniusi meleg delután bekopogtatott Társulatunk helyiségének ajtaján a Lloyd-épület második emeletén, s íróasztalomra tett a Természet-tudományi Közlönyből is, a Népszerű

Előadások Gyűjteményéből is egy vékonyka füzetet, mondván: »Valamikép két példányt kaptam belőlök, hát visszahoztam Győrből, hogy a Társulat ne károsodjék.« Tudományos érdemeiről bővebben fogunk megemlékezni.

Johnstrup Frederic, a geológia és mineralógia tanára a Kopenhágai egyetemen, Island és Grönland geológiája körül nagy érdemeket szerzett tudós, elhunyt Kopenhágában 1894 december 31-ikén, 78 éves korában.

Keller Friedrich Gottlob, mechanikus, a fapapír-anyag feltalálója, elhunyt Krippenben Schandau mellett szeptember 8-ikán.

Knoblauch Hermann, titkos tanácsos a Hallei egyetemen a fizika tanára, elhunyt Baden-Badenben július 1-én 75 éves korában. A hősugárzásra, valamint a kristályok mágneses és elektromos tulajdonságaira vonatkozó tudományos dolgozatai igen becsesek.

Külz, a Marburgi egyetemen a fiziológia tanára és a fiziológiai intézet igazgatója, ki mint tudós, tanár és kutató maradandó érdemeket szerzett, elhunyt januárius 13-ikán 50 éves korában.

Lorinser F. W., kitünő botanikus, a ki főképen a gombák tudományában szaktekintély volt, s kinek az ehető és mérges gombákról szóló munkája Renner fordításában magyarul is megjelent, s kinek »Botanisches Exursionsbuch«-ja számos kiadást ért, elhunyt februárius 27-ikén.

Loschmidt Joseph, a bécsi egyetemen a fizika tanára, született 1821 márczius 25-ikén Putschirnban, Csehországban; elhunyt július 8-ikán, Dolgozatai közül legfontosabb az, a mely a molekulák nagyságának a mechanikai hőelmélet alapján való meghatározására vonatkozik.

Lothar Meyer Julius von, kitűnő chemikus, született 1830 augusztus 19-ikén Varelben, Oldenburgban; előbb orvostudományokat tanult, de később a chemiára és fizikára adta magát. Széleskörű munkálkodásának legfőbb eredménye az elemek természetes rendszerének megalkotása, tiszteletre méltó helyet biztosított neki a chemia történetében. Nagyhirű s több kiadást ért »Die modernen Theorien der Chemie« című munkájában rakta le az elemeknek összefüggő rendszerét, a melyről a Term. tud. Közl. XVIII. kötetének a 289—306. lapjain kimerítő közleményt adtunk. Elhunyt április 21-ikén.

Löwe Alexander, a bécsi cs. és k. porcellán-gyár igazgatója, a tellur, uran, vanádium és vegyületeinek vizsgálatairól ismeretes chemikus, elhunyt márczius 29-ikén 86 éves korában.

Ludwig, Carl Friedrich Wilhelm, a lipcei egyetem fiziológiai intézetének igazgatója, a modern fiziológia egyik megalapítója, elhunyt április 24-ikén. Született 1816-ban december 29-ikén Witzenhausenben Hessenben; tanárkodott Marburgban, Zürichben, Bécsben; Lipcsében 1865 óta működött, s nevét sok tudományos dolgozatával tette halhatatlanná. »Lehrbuch der Physiologie« című műve a fiziológiai buvárlatnak határozott irányt adott, s magyar buváraink közül is sokan ke-resték fel (Genersich, Ajtai, Mihalkovics, Klug, Udránszky, Tangl), hogy tőle tanuljanak.

Miescher, Johann Friedrich, a fiziológia tanára a bázeli egyetemen, ki számos fiziológia chemiai dolgozatairól, főleg a fehérjefélékről írt dolgozataival tünt fel, elhunyt augusztus 26-ikán 55 éves korában.

Moberg Adolf, a helsingfors-i egyetem nyugalmazott fizika tanára, ki előbb, mint Berzelius tanítványa, chemi-

kus volt, elhunyt április 30-ikán 82 éves korában.

Neumann, Franz Ernst, a Königsbergi egyetemen a fizika tanára, a német tanári kar nesztorja, elhunyt Königsbergben május 23-ikán, 97 éves korában. Született Joachimsthalban 1798 szeptember 11-ikén s 1826-ig működött Königsbergben. Tudományos kutatásai legfőképen a fényhullám mozgására, polarizációjára és kettőtörésére, a fajmelegre, mágnességre és elektromosságra terjeszkednek.

Pasteur, Louis, a világhírű francia tudós, elhunyt Garches-ben Versailles mellett szeptember 28-ikán 73 éves korában. Életrajzi adatait e lapok 1895. és e folyó évi kötetében részletesen közöltük.

Pope, Franklin Leonard, amerikai elektrotechnikus, a telegrafia és vasúti jelzés terén fontos újításairól és javításairól ismeretes telegráf-mérnök, elhunyt New-Yorkban október 17-ikén.

Pozsepny, Franz, Příbramban Csehországban az analitikai chemia tanára a bányászati akadémián, elhunyt márczius 27-ikén 59 éves korában. Nagy irodalmi munkásságával, s főképen 1893-ban Chicagóban »Genesis der Erz-lagerstätten« czímmel tartott összefoglaló előadásával, valamint az »Archiv für praktische Geologie« című folyóirat megalapításával hervadhatatlan érdemeket szerzett a geológia terén.

Reis Paul, a széles körben ismert »Lehrbuch der Physik« derék tankönyv szerzője, elhunyt december végén Mainzban 67 éves korában.

Ries Friedrich, a hohenheimi gazdasági akadémián a mineralógia és geológia tanára, elhunyt szeptember 22-ikén 56 éves korában.

Rozsnyay Mátyás, derék magyar gyógyszerész és chemikus, kinek gazdagon berendezett laboratóriumából

sok fontos gyógyszer és egyéb készítmény terjedt el az egész világon, elhunyt augusztus 5-ikén. Született Szabadszálláson 1831 május 14-ikén, tanult Kecskeméten, Pesten és Bécsben, s mint okl. gyógyszerész a chemia minden vívmánya iránt melegen érdeklődött, nagy nyelvismeretével széleskörű műveltséget szerzett. 1869-ben elnyerte a Magy. Orvosok és Természetvizsgálók vándorgyűlésének pályadíját a kinin-cukorkákkal és kinin-csokoládé készítményével. A hetvenes évek közepén Aradon telepedvén meg, ettől kezdve egészen laboratóriumának szentelte napjait. Munkatársa volt a Gyógyszerészi Közlönynek, Gy. Hetilapnak, dolgozott a Pharmaceutisches Centralblattba, Industrie-Blätterbe stb. A kininféleségek polarizskópiái vizsgálatáról írt nagyobb értekezése külön is megjelent több nyelven. Laboratóriumában sok hazai gyógyszerész sajátította el a gyógyszerészi tudományt és tanítványai közül ma már sokan jeles és munkás férfiak a chemia terén, az ő laboratóriumában kedvelték meg igazabban szaktudományukat. A Magyar Orvosok és Természetvizsgálók vándorgyűléseinek állandó látogatója s Társulatunknak is 26 éven át buzgó tagja volt.

Rütimayer Ludwig, Baselben az anatómia tanára, elhunyt novemberben 80 éves korában. Számos dolgozata közül némelyik a geológia és őslénytan terén mozog. Basel városa neki köszöni pompás vizét, mert ő figyelmeztette a várost az alluviumban ottan lévő hatalmas vízmedenczére.

Sachse Robert, a gazdasági chemia tanára a Lipcsei egyetemen, szakmájában sok tankönyv szerzője, elhunyt Leutzschban Lipcse mellett április 25-ikén.

Sansoni Francesco, a páviai egyetemen a mineralógia tanára, született Vellanóban Lucca mellett 1853

novemberben; tanult Bolognában, Florenczben, Strassburgban és Göttingában, asszistens volt Strüwernél Rómában és 1883 óta tanár Páviában. Laboratóriumából értékes közettani és kristálytani munkálatok kerültek ki; így a különféle olasz chemiai laboratóriumokban előállított organikus vegyületekről, Elba-sziget zeolithjeiről, Andreasberg mészpátjának 359 alakulatáról stb. Elhunyt márczius 28-ikán Pistojában.

Saporta, Louis Charles Joseph Gaston Marquis de, a fitopaleontológiában szakteknitely, elhunyt januárius 26-ikán 72 éves korában. Legfőbb szakmunkája »Die Pflanzenwelt vor dem Erscheinen des Menschen« cím alatt jelent meg.

Scherfel, Vilmos Aurél, gyógyszerész, a Magas-Tátra flórájának legalaposabb ismerője, a Tátra-Múzeum megalapítója, született 1835. évi április 24-ikén; elhunyt április 23-ikán. Életrajzi adatait és tudományos működésének jellemzését már közzöltük a Pótfüzetek ez évi folyamának 49—63. lapjain.

Schröder, Theodor Julius Reinhold von, a tharandi erdészakadémián a chemia tanára, született 1843-ban Dorpatban, tanult ottan és Heidelbergben, asszistense volt Nobbe tanárnak Tharandban; 1871-ben Stöckhardt mellett asszistenskedett, kinek halála után 1883-ban utódja lön. Szakteknitely volt a cserző anyagok chemiájában. Elhunyt október 24-ikén.

Spörer, Gustav Friedrich Wilhelm, tanár, ki a Potsdami asztrofizikai obszervatóriumon Vogelgel évek során beható vizsgálatokat végzett a napfoltok mivoltának és természetének megállapítása körül, elhunyt Giessenben július 7-ikén 73 éves korában.

Stelzner, Alfred Wilhelm, bányatanácsos és a Freibergi bányászakadémián a geológia tanára és szakjá-

nak kitünő mívelője, elhunyt Wiesbadenben februárius 25-ikén 55 éves korában.

Strobel Pellegrino, a geológia és ásványtan tanára Parmában, született Milanóban 1821-ben; előbb jogot tanult, de 1857-ben Paviába az egyetemi könyvtárba kerülvén, a mineralógiára adta magát, s Piacenzában, 1859 óta pedig a parmai egyetemen természet-tudományokat tanított. 1865—1867-ben beutazta Dél-Amerikát; eredményeiről a Pétermann-féle Mittheilungenben számolt be. Fontos közleményei vannak az állattan, őslénytan és etnografia köréből; Olaszországban a czölöp-építmények tanának ő volt a megalapítója. Elhunyt június 9-ikén.

Taylor, John Ellor, kiváló botanikus, a Linnean-Society tagja, az Ipswich-Múzeum kurátora, számos botanikai és geológiai munka szerzője, elhunyt szeptember 28-ikán.

Teichmann Ludwig, a krakói egyetemen az anatómia tanára, a Teichmann-féle haeminkristályok fölfedezője, 1861 óta egyetemi tanár, elhunyt november 25-ikén 74 éves korában.

Thomson, Murray, chemikus, a ki Skócia ásványvizeinek vizsgálatával, továbbá a cementek és különféle meszek chemiai elemzésével vívott ki magának elismerést, elhunyt Gispy-Hillben 61 éves korában januárius 13-ikán.

Tietjen Friedrich, a berlini egyetemen a csillagászat tanára, a csillagászati számító intézet igazgatója, elhunyt Berlinben június 22-ikén 71 éves korában.

Uloth, a darmstadti műegyetemen a gyógyszerészet és gyógyszerészi nő-

vénytan docense, ki »Beiträge zur Kenntniss der Laubmoose und Flechten in Kurhessen« című művéről is ismeretes, elhunyt januárius 23-ikán 63 éves korában.

Verneuil, Aristide A. S., a kórházi sebészet kitünő francia tanára, a párizsi tudományos akadémia tagja, a »Memoires de chirurgie« öt kötetes nagy munka szerzője, a »Revue de la tuberculose« című szaklap megalapítója, elhunyt júniusban 72 éves korában.

Vesque Jules, a párizsi Sorbonne-on és az École nation. d'Agronomie-on a tudományos növénytan tanára, ki nevezetes munkákat írt a botanika különféle kérdéseiről, nevezetesen a növényanatómiának a szisztematikához való viszonyáról, elhunyt július 25-ikén.

Vogt, Carl, a genfi egyetemen a geológia és mineralógia nagyhrű tanára, a materialisztikus világnézet előharczósa, született 1817-ben július 5-ikén Giessenben, elhunyt Genfben május 5-ikén. Nevét a tudományos és népszerűen írott geológiai, állattani és fiziológiai munkáinak hosszú sora teszi halhatatlanná.

Williamson W. C., ismeretes geológus és biológus, elhunyt július 23-ikán Claphamban 79 éves korában. 1851—92. évig a természettudományok tanára volt az Owen's College-en Manchesterben.

Willkomm Moricz, botanikus, előbb tanár Dorpatban, majd a prágai német egyetemen, ki különösen a spanyol flóra ismertetése körül szerzett kiváló érdemeket, elhunyt augusztus 26-ikán 74 éves korában.

Közlő LÉNGYEL ISTVÁN.

Creative Commons License Deed

Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0)

Ez a [Legal Code \(Jogi változat, vagyis a teljes licenc\)](#) szövegének közérthető nyelven megfogalmazott kivonata.

[Figyelmeztetés](#)

A következőket teheted a művel:

szabadon másolhatod, terjesztheted, bemutathatod és előadhatod a művet

származékos műveket (feldolgozásokat) hozhatsz létre

kereskedelmi célra is felhasználhatod a művet

Az alábbi feltételekkel:

Nevezd meg! — A szerző vagy a jogosult által meghatározott módon fel kell tüntetned a műhöz kapcsolódó információkat (pl. a szerző nevét vagy álnévét, a Mű címét).

Így add tovább! — Ha megváltoztatod, átalakítod, feldolgozod ezt a művet, az így létrejött alkotást csak a jelenlegivel megegyező licenc alatt terjesztheted.

Az alábbiak figyelembevételével:

Engedély — A szerzői jogok tulajdonosának engedélyével bármelyik fenti feltételtől [eltérhetsz](#).

Közkinccs — Where the work or any of its elements is in the [public domain](#) under applicable law, that status is in no way affected by the license.

Más jogok — A következő jogokat a licenc semmiben nem befolyásolja:

- Your fair dealing or [fair use](#) rights, or other applicable copyright exceptions and limitations;
- A szerző [személyhez fűződő](#) jogai
- Más személyeknek a művet vagy a mű használatát érintő jogai, mint például a [személyiségi jogok](#) vagy az adatvédelmi jogok.

- **Jelzés** — Bármilyen felhasználás vagy terjesztés esetén egyértelműen jelezned kell mások felé ezen mű licencfeltételeit.